

ŞEHİR NEREDE?

KÜRATÖR:
EMRE ZEYTİNOĞLU

04.11.2023
— 04.02.2024

SANATÇILAR:
M. CEVAHİR AKBAŞ
SETENAY ALPSOY
SERCAN APAYDIN
CAN AYTEKİN
ANTONIO COSENTINO
MUSTAFA DUYMAZ
AHMET ELHAN
MURAT GERMEN
SİNAN LOGIE
MUSTAFA PANCAR
RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU

YUNT

ŞEHİR NEREDE?

Küratör:
Emre Zeytinoğlu

Sanatçılar:
M. Cevahir Akbaş
Setenay Alpsoy
Sercan Apaydın
Can Aytekin
Antonio Cosentino
Mustafa Duymaz
Ahmet Elhan
Murat Germen
Sinan Logie
Mustafa Pancar
Rüçhan Şahinoğlu

Görsel İletişim
ve Kitapçık Tasarımı:
Dilara Sezgin

Bu kitapçık,
Emre Zeytinoğlu
küratörlüğünde,
04.11.2023 - 04.02.2024
tarihleri arasında
YUNT'ta gerçekleşen
"Şehir Nerede?" sergisine
eşlik etmektedir.

YUNT Ekibi:
Kurucu Direktör
Muratcan Sabuncu

Sanat Danışmanı
Sergen Şehitoğlu

Seminer ve Konuşmalar
Akademik Danışmanı
Prof. Dr. Eva Şarлак

Mekân ve Etkinlik Sorumlusu
Hilal Dökmen

Fotoğraflar:
Zeynep Fırat

R. Gülşen Tatlısumak'a değerli
katkıları için teşekkür ederiz.

ŞEHİR NEREDE?

KÜRATÖR:
EMRE ZEYTİNOĞLU

04.11 .2023
— 04.02.2024

SANATÇILAR:
M. CEVAHİR AKBAŞ
SETENAY ALPSOY
SERCAN APAYDIN
CAN AYTEKİN
ANTONIO COSENTINO
MUSTAFA DUymAZ
AHMET ELHAN
MURAT GERMEN
SİNAN LOGIE
MUSTAFA PANCAR
RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU

YUNT

“ŞEHİR NEREDE?”

EMRE ZEYTİNOĞLU

Eski seyyahlar ya da tüccarlar eğer denizden değil de karadan gelmekteyseler, yollarda rastladıkları kişilere “şehir nerede?” diye sorarlar ve aldıkları yanıtlara göre yönlerini saptarlardı. Sonra çok uzaktan sur duvarları ya da çevrede mezarlık alanları görüldüğünde, şehre çok yaklaştıklarından emin olurlardı. Bu son derece olağan bir durumdu; çünkü bir şehir, hangi kültüre sahip olursa olsun, her zaman o karakteri yansıtacak simgeleri içinde toplar, bunları işlevlerine göre hiyerarşik bir sıraya sokar ve yapılar ile şehir planları arasında bir sistem oluştururdu.

Her şehir elbette birbirine benzemezdi, söz konusu kültürel karakterler bunların görünümünü ya da verdikleri duyguyu değiştirir, oranın belleğe yerleşebilmesini sağlardı. Fakat yine de bu şehirlerin ortak bir mantığı vardı; şehrin simge yapıları merkezlerde toplanır, çevrelerinde açık alanlar bırakılır, şehirli de bu meydanlarda birbirleri ile karşılaşma, iş ya da alışveriş yapma ve boş zamanlarında iletişim kurma olanağı bulurlardı. Seyyahların ve tüccarların o dönemlerde tuttıkları notları

okuduğumuzda, onların en fazla bu simge yapıları ve meydanları anlattıklarını görürüz ve o şehirler hakkında bilgi ediniriz.

Oysa bugünün modern metropolleri tümüyle bunun dışındadır; artık şehirler tek bir merkez ya da bazı simge yapılar ile anılmıyor ve şehir planları da kadim bir kültürün karakteristik özelliklerini yansıtmıyor. Şimdi o metropollerde, birbirini kesen çok sayıda otoyolun aralarında çok sayıda merkez yer alıyor. O merkezler ise önceden tasarlanmış biçimde ortaya çıkmıyor, bunlar şehrin dışındaki yerleşimlerin giderek şehre dâhil edilmesiyle doğuyor ve orada yaşayanların ayrı ayrı müdahalesiyle, birtakım işlevlere uygun olarak büyüyor; dolayısıyla organik bir gelişim gösteriyor.

Örneğin, bugün o eski seyyahlardan ya da tüccarlardan biri gelip de “şehir nerede?” diye sorsaydı, ona zaten şehirde olduğunu ve çoktandır bu şehirde yürümekte olduğunu söyleyeceklerdi. Her ne kadar bazı romantik yazarlar ve şairler, bazı sanatçılar, bazı şehirli de hâlâ “İstanbul” dediğinde, birkaç şehir manzarasını

ya da eski bir meydan ve birkaç yapıyı bize anlatmaya devam etmekteyseler de gerçekte İstanbul, yalnızca bunlardan ibaret değildir. O, çok parçalı, çok merkezli, üstelik o merkezlerini de sadece geçiş alanları olarak kullanan ve sınırları kestirilemeyen bir “şehirleşme bölgesi”dir.

Ve “şehir nerede?” diye sorulacak bir yer de kalmamıştır, öyle ki biz de bu şehirde yaşayanlar olarak, zaten böyle bir soruya net bir yanıt veremeyeceğiz. Belki o soran kişiye “işte şehir her yerde” diyeceğiz.

Bu sergi, İstanbul’a nostaljik yaklaşımların ya da geleceğe ait iyileştirici düşüncelerin dışında, şehrin bugünkü gerçeği üzerinden hareket ediyor. “Merkez-çevre” gibi klişe bir ayrımın artık saptanamadığı bu şehirde, ne “ideal bir İstanbullu”dan, ne oraya sonradan gelen ve o “kültüre yabancı olan” arasındaki ayrımdan ne de “eski İstanbul görüntüleri”nin gerçekliğinden söz edilebilir. Sergide yer alan sanatçılar, ortaya koydukları yapıtları ile bize böyle bir “İstanbul masalı”nın geçersizliğini anlatıyorlar. O yapıtlarda, artık işlevlerini yitirmiş ve birer turistik vitrine

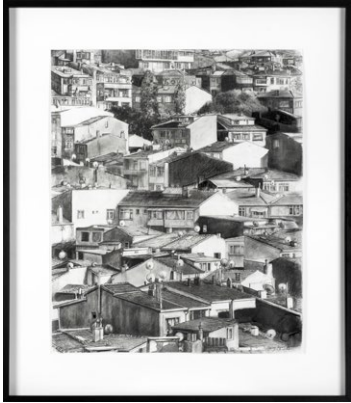
dönüşmüş şehir simgeleri yerine, günümüz sisteminde işlev kazanmış yapıların, meydanların, mahallelerin ve şehirli grupların görüntüleri ile karşılaşırız. Bu sanatçılar belli ki İstanbul’da var olmayan, zamanını doldurmuş bir kültürel yapıya boş bir özlem duymak yerine, bugünün var olan kültürünü ortaya koymakta, şehrin mevcut gerçeğini onaylamakta ve izleyicilere bunu anlatmaya çalışmaktadırlar.

Sonuçta, bu galeri mekânı da tam bu durumları içeren bir “yer”de bulunmaktadır ki bu yüzden, açılış olarak böyle bir sergiyle başlanması hem “o yer”in izleyicisiyle bir yakınlık kuracak, merkez-çevre ayrımını ortadan kaldıracak hem de mevcut metropol mantığı üzerine farklı düşünceler yansıtacaktır.

SETENAY ALPSOY

- ① **Kabuk Değiştiren Kentin Sakinleri**
2023
Kâğıt üzerine füzen, grafit
ve kara kalem
119 x 103 cm

"Kabuk Değiştiren Kentin Sakinleri"nde hem sosyal hem de fiziki olarak kabuk değiştiren kent, artık ne bir giriş noktasına ne de bir çıkışa sahip olan sınırsız bir beton denizdir. Hıncahınç evleri ve üst üste binen hayatlarıyla kâğıdın sınırlarının dışına taşan binalar, en yakından en uzaktakine kadar sanki kaçacak yer yokmuşçasına, bütün ayrıntıları ile orada durmaktadır.

1

- ② **Çıkış**
2022
Tuval üzerine yağlı boya
60 x 60 cm
- ③ **Heykel Parkı**
2022
Tuval üzerine yağlı boya
60 x 60 cm
- ④ **Geçici Anlar**
2022
Tuval üzerine yağlı boya
60 x 60 cm
- ⑤ **Hayal Kurmak**
2022
Tuval üzerine yağlı boya
60 x 60 cm
- ⑥ **Nereye Geldik?**
2022
Tuval üzerine yağlı boya
100 x 125 cm

2

3

5

MUSTAFA PANCAR

4

6

Mustafa Pancar'ın resimleri, genellikle şehir hikâyeleri ve şehrin içindeki melankoliyle ilgilenir. Manzaranın içinde, yaşamın "an - mekân[lar]ını" oluşturmaya çalışır. İnsanların hareketleri, sanatçı için önemlidir ve onların üzerindeki saklı duygulara eğilmektedir. **Pancar**, değişik insan karakterlerine hayali yüzler giydirek psikolojik bir gerçekliği ortaya çıkarır. Yapıtlarında ortaya çıkan anlar her zaman mutlu değildir, kişiler düşünceli ve kaygılı ruh hâllerinde görülebilir. **Mustafa Pancar**, realizmin ardına geçmek için sahneleri bulandırarak, soyutluk veya belirsizlik yardımıyla bir anlatı yaratır. Sanatçı binaları boyamakla bilhassa ilgilenir. Bunun sebebi ise binaları, karakterlere ait duyguların uzantısı olarak görmesinde yatar.

CAN AYTEKİN

- 7 **Bariyer**
[Her Şey Yerli Yerinde serisinden]
2014
Tuval üzerine yağlı boya
150 x 200 cm

- 8 **Bariyer**
[Her Şey Yerli Yerinde serisinden]
2014
Alüminyum
41 x 90 x 33 cm

Can Aytekin'in "Bariyer"leri, 2014 yılında ürettiği "Her Şey Yerli Yerinde" serisine aittir. O dönemler bilinçli olarak başlamayan üretim sürecinde, Aytekin'in yaşadığı yerlerde ve her gün gördüğü şeyler, en sonunda bir güzergâh üzerinde toplanır. Şişli'den Taksim'e, Beşiktaş'tan Çayırbaşı'na uzanan güzergâhta bulunan anıtlar, heykeller, kaideler ve beton bariyerler serginin konusunu oluşturur.

Taksim Meydanı söz konusu yıllarda, eserde yer alan bariyerlerle çevrelenmiştir. Meydana konulan bariyerler bir süre sonra yan yana dizilmeye, kaldırılıp indirilmeye başlanır. Can Aytekin, tekrar eden bu süreci sıklıkla izler ve fotoğraflarını çeker. Betondan imal edilmiş bariyerlerin her biri, 1750 kg ağırlığındadır. Zaman zaman boyanan ve bu yönüyle Aytekin için enteresan bir hâl alan bariyerler, bugün bile olur olmaz yerlerde karşımıza çıkar. Ayları hatta yılları bulan çeşitli sürelerde açık mekânları sınırlandıran bariyerler, sanatçı için birer kent mobilyasıdır. Neredeyse görünmeden var olur ve şehrin içerisinde yer değiştirirler.

- 9 **Yaklaştıkça III**
2021
Fine art baskı, ahşap çerçeveli
73 x 73 cm
Fotoğraf, 3+1 Ed.

- 10 **Yaklaştıkça II**
[Patika serisinden]
2017
Fine art baskı, ahşap çerçeveli
53 x 78 cm
Fotoğraf + Çizim, 3+1 Ed.

- 11 **Yaklaştıkça I**
2016
Fine art baskı, ahşap çerçeveli
80 x 63 cm
Fotoğraf, 3+1 ed.

"Yaklaştıkça" serisi, şehrin anatomisini keşfederken binaların yükseldiği ve insana ait yaşamların birbirlerine daha fazla yaklaştığı bir yolculuğa davet eder. Şehrin çeperlerinden bakıldığında uzaktan yüksek binalar görülebilir ancak görünenler, yalnızca bu yapıların soğuk ve uzak yüzüdür. Merkeze doğru yaklaştıkça, söz konusu binaların içerisinde gizlenen ve burada sıkışmış olan yaşamlar da açığa çıkar.

Binaların yükselmesi, beraberinde insanların nasıl daha yakın ve yoğun bir şekilde bir arada yaşadığına işaret eder. Bu üçleme, şehirlerin kalbindeki yaşamın karmaşıklığını ve çeşitliliğini yakalamak için kente ve burada yaşayan insanına mesafeli durarak konuyu merkezine almayı tercih eder. "Yaklaştıkça" serisi, fotoğraf ve izleyicileri şehrin merkezine doğru ilerledikçe, şehrin gerginliğini de beraberinde taşımayı hedefler.

M. CEVAHİR AKBAŞ

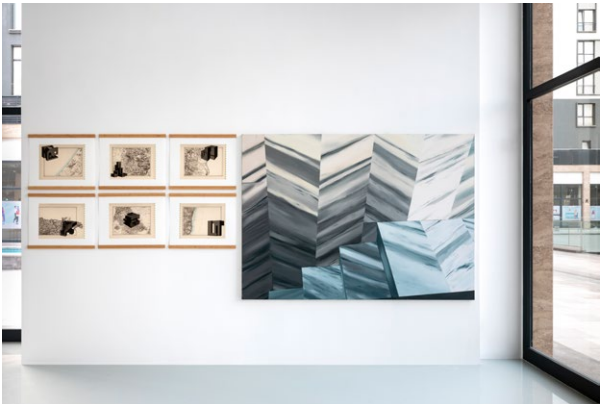
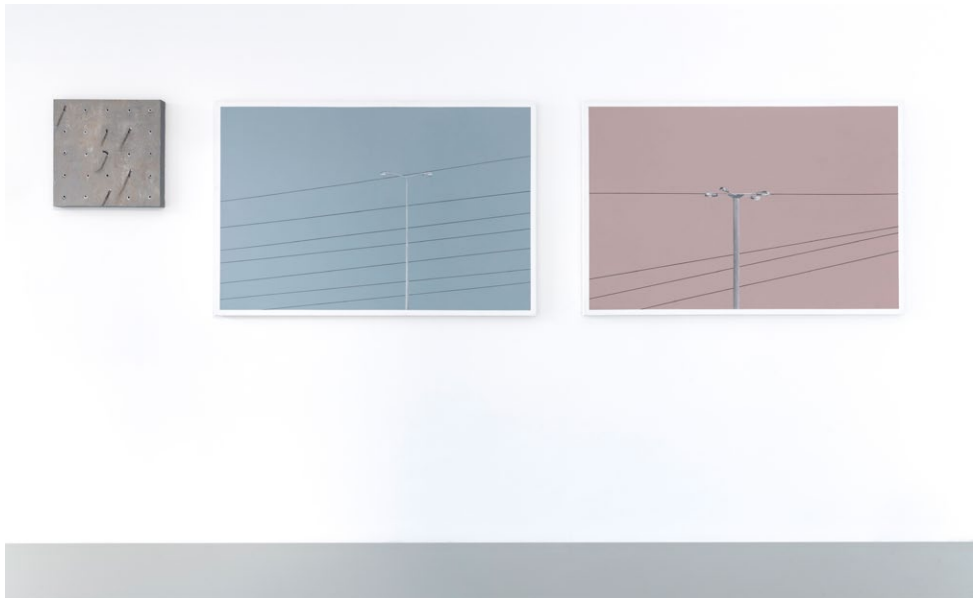
9

10

11

SETENAY ALPSOY

- 12 Dönüşen Şehrin Kalıntıları
2023
Yerleştirme
Ahşap posta kutusu, faturalar ve
mektuplar, ışık, asetat üzerine çizim,
pleksi, anahtarlar.
43 x 260 x 7 cm

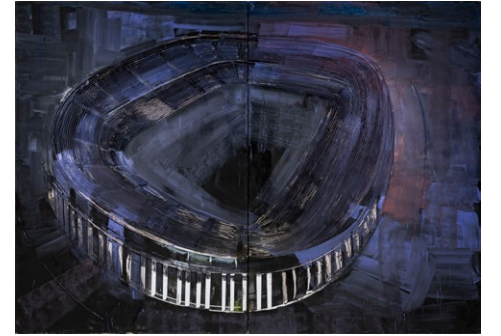
12

Şehir süratle ve şiddetle, hem demografik hem de fiziksel olarak değişirken **Alpsoy**'a üzerinde çalışabileceği çokça malzeme bırakır. Bir süredir buluntu objelerle çalışan sanatçı, söz konusu objeler sayesinde yapılarla organik bir ilişki kurarken aynı zamanda "geçmiş" ve "şimdi" ile de bağ kurar. Yerleştirmesinde, artık var olmayan, ancak onun sönük bir yankısı gibi, kendisi yerine "dönüştürülmüşü" duran her bir posta kutusu, içerisinde "kente" dair hayatlar kurgulamaktadır. Bu kutuların her biri bir haneyi temsil eder. İçlerinde birikmiş faturaları, ilanları ve zarflarıyla birlikte, bina sakinlerinin yıkım öncesi yaşamlarının mikro ölçekli bir arşivi gibi konumlanırlar.

Kentsel dönüşüm, son yıllarda artık nerede başlayıp nerede bittiği belli olmayan şehri devasa bir şantiyeye dönüştürürken, **Setenay Alpsoy** dönüşüme giren bir binanın içinden posta kutularını söküp alır ve atölyesine getirir. Yapıtlarındaki posta kutuları, geçmişe romantik gözlerle bakan bir sanatçının sitemi değildir. Kentin simgesel bir temsili, bir minyatür kalıntısı olarak gördüğü posta kutusu ile sanatçı, dönüşüme rağmen devam etmesini arzuladığı bir kent sembolüne dikkat çeker.

- 13 Black Hole
2016
Tuval üzerine yağlı boya
ve asamblaj
200 x 280 cm

Sercan Apaydın'ın "**Black Hole**" isimli eseri, sanatçının mimari bir form olarak stadyumlardan ilham alarak ürettiği resim serisine dâhil olan eserlerinden bir tanesidir. Yapıt, diptik olarak büyük boyutta çalışılmış, asamblaj ve yapıştırma tekniği ile bir nevi inşa edilmiştir. Son yıllarda hızla yenilenen stadyumlar, elbette her dönemde hakim ideolojinin gösteri alanları olarak varlığını sürdüren arenalar olarak anılır. Söz konusu durumun yarattığı estetik, yapısal ve içe kapalı sosyolojik durumu ise şehrin genel yapısını oluştururken oldukça belirleyici sayılır. Şehir manzarası gece havadan bakıldığında, özellikle de ışıksız hâliyle, büyük bir boşluğu hatta kara bir deliği temsil etmektedir.

13

SERCAN APAYDIN

MUSTAFA DUYMAZ

14

14 Beton Sefası -I-
2016
Tuval üzerine yağlı boya
100 x 150 cm

15 Beton Sefası -II-
2019
Tuval üzerine akrilik
50 x 50 cm

15

Özel alanların çoğalması, kamusal alanların yok edilerek daraltılması ve sınırlandırılmasıyla birey, yaşamın zor olan gerçeğiyle karşı karşıya kalır. Kent kültürünün vazgeçilmez cazibesinden hareketle hayatını sürdürmek ve zamanla da yarışmak durumundadır. Günümüzde kentler ve insanlar da birbirlerine benzemeye başlar. Kimliksiz kentler kendi dokusunu korur; planlı ve sağlam yapılar yerine gelişi güzel, çirkin yapılarla iç içe geçerek sıkıştırılmış hapishaneleri andırır. **"Beton Sefası"**, define olarak gözetilen her karış toprağın, ormanlık ve ağaçlık alanların yerini betonun aldığı bir vaziyettir.

Kentte yaşayanlar üretim, barınma, eğitim, kültür ve sosyalleşme gibi sahip oldukları en doğal hakların gerçekliği ile ele alındığında, buradaki insanlarda da kimliksizlik öne çıkar. Kırsaldan

merkeze göç eden, iş bulma ve kentin nimetlerinden faydalanma pahasına yerini yurdunu terk eden insanlar, burada kendi kaderleriyle baş başa bırakılır. Yanlış sığınmacı politikalarıyla obezleştirilen metropollerde, istihdam ve kültürel sorunların meydana geldiği gözlemlenir. Mekânların ve sosyal alanların kamudan uzaklaştırılması, doğanın tahrip edilmesi ve gökdelenlerin yükselerek etrafı kuşatması sanki olağanmışçasına kabul edilir. Soylulaştırmaya dayalı planlanan ve projelendirilen kentsel dönüşüm ise çoğunluk için kabullenilmiş bir durum olarak arz edilir. Hareket alanımızın kısıtlandığı bu mekânlarda farklı kültürlerle ve ekonomik güçlere sahip bireyler, birlikte yaşamak adına ideallerini gerçekleştirmekte, mutluluklarının peşinden koşmakta ve hep bir umut ile yaşamlarını sürdürmektedirler.

16 Dışarda XXXII
2013
Tuval üzerine akrilik
100 x 150 cm

17 Dışarda XXXIII
2013
Tuval üzerine akrilik
100 x 150 cm

Rüçhan Şahinoğlu, yapıtlarının temel izleği olan iletişimsizlik, yalnızlık ve yabancılaşma kavramlarını kentsel ortama taşır. Resimlerinde ıssız sokaklar, ruhsuz bina cepheleri, gerilimli elektrik trafoları ve en çok da kendi hâlinde duran sokak lambaları görülür. Sanatçının son dönem resimlerinin temel ikonografik unsuru olan söz konusu sokak lambaları kentin hızlı, gürültülü ve hırslı akışının adeta sessiz birer tanığına dönüşmektedir.

Rüçhan Şahinoğlu 1997 yılından itibaren, Türkiye'nin ve dünyanın çeşitli kentlerinden İstanbul'daki kendi adresine kent manzarası kartpostalları gönderir. Sanatçı, yıllara yayılan bu uzun soluklu

16

performansının temelindeki içsel yalnızlığı ve varoluş oyununu, bu defa resimleriyle ifade etmektedir. Çektiği yüzlerce kent fotoğrafını harmanlayarak özgün kent görüntüleri elde eden **Şahinoğlu**, artık herhangi bir yer olmayan, yalnızca zihinsel kurguların ürünü olan ve kent imgelerine dönüşen yeni manzaralar oluşturmaktadır. Bu yersiz, aidiyetsiz kent görüntülerinde bir yandan kentleşme ve modernleşme sürecinde insan ruhunun yalnızlaşmasının derin soyut izlerini ve atmosferini, öte yandan sanal ortamların soğuk yüzeyselliğini bulmak mümkündür. Kentte yaşamın ve varoluşun değişen anlamları ve biçimleri, **Şahinoğlu**'nun manzaralarının önemli bir boyutunu oluşturmaktadır.

17

RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU

MURAT GERMEN

18 Çivi
İstanbul, Fikirtepe
2014
Lambda C-print + diasec
107 x 250 cm
1/5 + 1AP

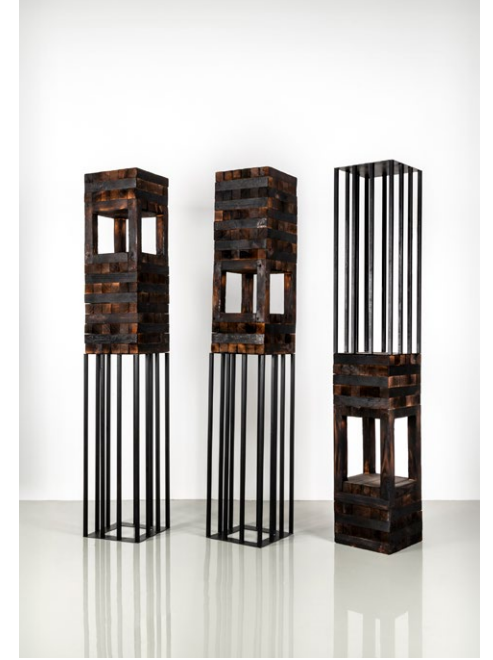
18

Murat Germen'in "Çivi" adlı eseri, İstanbul'daki kentsel dönüşümün pilot bölgesi olan Fikirtepe semtindeki dönüşüm sırasında, arsasını satmayan bir ev sahibinin geçici tavrı üzerinden idealize ettiği bir direniş sanısına gönderme yapar. Kültürel, mimari, doğal mirasın son 20 yıl içinde büyük bir hızla rant hırsına kurban gitmesi, bizleri bu yitişe çeşitli şekillerde direnmeye iter. **Germen'e** göre, olağan gidişatı izlemeyen beklenmedik gelişmeleri bile direniş olarak algılama eğilimi içerisindeyizdir.

Sanatçının eserinde görülen ev, emlak geliştirmecilerin ev sahibini daha fazla bedel ödeyerek ikna etmesiyle yıkılmış olsa da evin imgesi, bir direniş simgesi olarak akıllara çivilenmiştir. Artık varolmayan şeyleri tasvir eden imgeler, bizi gelecekte benzer hataları yapmaktan alıkoyabilecek bir potansiyeli de içerisinde barındırır. **Murat Germen'e** göre söz konusu durum, tıpkı deprem sonrası enkaz fotoğraflarındaki gibidir.

19 Akışkan Yapılar [Faz 21]
2021
Ahşap ve çelik
21 Her biri 151 x 25 x 25 cm

Sinan Logie, "Akışkan Yapılar" başlığı altında ürettiği tüm işlerinde, hayatının zihinsel durumlarıyla bağlantı kurmaya çalışır. Her üretim safhasını, yeni bir "faz" olarak tanımlar. Son yıllarda, sanatçının söz konusu üretme hâli, İstanbul'da deneyimlediği kentsel durumların bir dışavurumu olarak anlamlandırılabilir. İmgeler ve deneyimler çok farklı ölçeklere tekabül ederken bir mimari detaydan bir gecekondu mahallesinin ara sokaklarına kadar uzanan mekânları da kapsayabilir. Bu süreç, mekân - beden - zihin üçgenine yoğunlaşan bir içe ve dışa bakış durumu olarak görülebilir. Sanatçı, deneyimlediği yolculuk esnasında malzemenin üretim sürecindeki bozulmalarına izin verir. Bu aşamada, eylemlerimizin bıraktığı izler, başka bir deyişle, kişisel sorumluluklarımız sorgulanmaktadır.

19-21

SİNAN LOGIE

AHMET ELHAN

- (22) Dosya #020 Defter 9 007
Dosya #020 Defter 9 008
Dosya #020 Defter 9 011
Dosya #020 Defter 9 002
Dosya #020 Defter 9 004
(27) Dosya #020 Defter 9 006
2022
Kâğıt üzerine pigment mürekkep
baskı
Her biri 40 x 50 cm
Tek baskı

Dünyanın kataloglanması sürecinde, önemli araçlardan biri de haritalamadır. Harita kodlarının, kuşbakışını temel alan bir yöntemle üretilmesi insanın yeryüzündeki konumunun ve yerleşiminin sınırlarının belirlenmesi için "objektive" bir standardı teşkil eder. Her büyüklükteki toprak, ilgili yöntemle sınırlandırılır ve mülkiyet, kişiden başlayıp devlete kadar bu şekilde paylaşılır. Çatışma

ve uzlaşma ise söz konusu "egemenlik" alanlarında görünür olur. **Ahmet Elhan**, ayakta duran bir erkeğin sağ gözünün bakışını alarak "perspektive" kuran ve dünyayı üç boyutlu tasvir etme yöntemini inşa eden anlayışı merkeze koyar. Toprak paylaşımında ise dünyayı tepeden gören bir "bakışı" merkeze alır. Sanatçı, bu seride her iki bakışı da üst üste göstermek ister.

22-27

- (28) Köşecik
2014
Tuval üzerine yağlı boya
150 x 210 cm

"**Antonio Cosentino**'nun çalışmalarında günlük hayatın içinden, kişisel hafızasının derinliklerinden ya da yaşadığı şehrin görsel kültüründen sızarak gelen sayısız imge yer almaktadır. 90'lı yılların çağdaş sanat ortamında alt ve üst sanatın yer değiştirici özelliğinin tartışıldığı sıralarda, **Cosentino** ve sanatçı arkadaşları, alt kültür unsurlarının sorgulandığı bir bakışın arkeolojisini yapmaya girişmişlerdir adeta. İşte bu dönemlerden başlayarak pano, dükkân tabelası, paket kağıdı, fayans gibi yaşadığımız coğrafyanın görsel kültürüne dair malzemeler, **Cosentino**'nun resimlerinde birbirinin üzerinde tahakküm kurmadan yer alırlar. Sanatçının imgeleri, hem ayrı ve parçalı hem de bütün ve tekrara dayalı bir anlatımı kucaklarken üçüncü bir pencereyi aralar: renkli ve düşünceli bir hafıza alanı. Hafızası sürekli bir arşivci gibi çalışırken yazılı ve görsel olan pek çok şeyi kaydeder. **Cosentino**'nun kurduğu hareketli ve oynusu yapı, mega kentler ve kent mimarisinin kısa ömrü, insani ölçeğin ve yerelliğin terk edilişi, insanüstü hız ve hatta tüketim gibi kavramları çağırıştırırken moderniteye özgü unutkanlığı bir kez daha anımsamamızı sağlamaktadır."*

28

*Pınar Öğrenci'nin küratörlüğünü yaptığı "Temel-siz" sergisi için kaleme aldığı yazıdan alınmıştır.

**SERGİDE
YER ALAN
SANATÇILAR**

M. CEVAHİR AKBAŞ | [d. 1985, İstanbul]
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.
İstanbul Bienali Çalışma ve Araştırma Programı'nda yer almaktadır. Akbaş, çalışmalarında belleğinde yer eden durumları günümüzün anlatım diliyle, gerek teknolojinin imkânlarını zorlayarak gerek farklı disiplinlerden faydalanarak gün yüzüne çıkarmayı hedefler. Nedensellik ilkesini, üretimlerinde daima canlı tutmayı istemektedir.

SETENAY ALPSOY | [d. 1983, İstanbul]
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. 2005 yılında, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezun oldu. 2009 senesinde, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nde yüksek lisans öğrenimini tamamladı. "Gayrettepe Son Durak" [2019] isimli yapıtıyla İngiltere'nin prestijli ödülllerinden The Trinity Buoy Wharf Drawing Award sergisinin seçkinde yer aldı. One Thousand Museum (Miami, Florida, Amerika, 2019) bünyesindeki kalıcı koleksiyonda iki adet yapıtı bulunmaktadır. Sanatçı Türk Kalp Vakfı Resim Yarışması İkincilik Ödülü'ne [2005] ve İpek – Ahmet Merey Sanat Ödülleri, Resim ve Heykel Yarışması Başarı Ödülü'ne layık görülmüş olup Sustainable AF 2021 finalistleri arasında yer almıştır.

SERCAN APAYDIN | [d. 1983, İzmir]
Heybeliada'da yaşıyor ve çalışıyor. Eskişehir Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Resim Öğretmenliği Bölümü'nden mezun olan Apaydın, Akdeniz Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Resim Bölümü'nde Yüksek Lisansını tamamladı. Resimlerinde yoğunlukla mekânın, alanın ve de mimari unsurların ideolojik olarak şekillenmesini sorgulayan

işler üretir. Özellikle şehir manzarası içerikli resimlerinde, boya kullanımının yanı sıra yapay malzemelerden de yararlanarak kolaj ve asamblaj yapıştırımlar oluşturur. Dönem dönem üç boyutlu formlar üreterek enstalasyonlar gerçekleştirir.

CAN AYTEKİN | [d. 1970, İstanbul]
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. 1977 yılında, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü, Adnan Çoker Atölyesi'nden mezun oldu. Mezuniyetinin ardından akademiye eğitim görevlisi olarak devam etti. Can Aytekin, bugün Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü Gravür Atölyesi'nde eğitim vermektedir.

ANTONIO COSENTINO | [d. 1970, İstanbul]
İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. 1994 yılında, Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü, Adnan Çoker Atölyesi'nden mezun oldu. 1996 senesinde, Hakan Gürsoytrak ve Mustafa Pancar ile "Hafriyat Grubu" adlı çağdaş plastik sanatlar grubunu kurmuştur. Cosentino, Hafriyat Grubu ile, yurt içi ve yurt dışında olmak üzere, küratörlüğünü de üstlendiği 16 sergiye katılmıştır. 2006'da Hafriyat Grubu ile "Hafriyat Karaköy" isimli ilk bağımsız sergi mekânını kurmuş ve üç yıl boyunca grup üyeleriyle mekânın yöneticiliğini üstlenmiştir. Sergi mekânı, bu süre boyunca 26 adet sergi ve etkinliğe ev sahipliği yaparak biri Hollanda da olmak üzere iki fuara katılmıştır. 1999, 2000 ve 2001 yıllarında; sırasıyla "Yerli Malı", "Yurttan Sesler" ve "Aileye Mahsustur" isimli sergilerde hem küratör hem de sanatçıdır. 2011 senesinde, Münih'te "Turbo Works" başlıklı sergiyi de düzenlemiştir.

MUSTAFA DUYMAY | [d. 1972, Van] İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. Duymaz 1999 yılında, Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi Resim Bölümü'nden mezun oldu. Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Lisansüstü Eğitimi'ni tamamladı. "Yaygara Güncel Sanat İnisiyatifi"nin kurucuları arasında yer almaktadır. Sanatçı Gazi Üniversitesi Resim Yarışması Ödülü'ne [1999], Nuri İyem 2008 Resim Yarışması Ödülü'ne [2008] ve 33. Dyo Resim Yarışması Ödülü'ne [2009] layık görülmüştür.

AHMET ELHAN | [d. 1959, İzmir] İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. Elhan, grafik tasarım ve sinema dallarında eğitim aldı.

MURAT GERMEN | [d. 1965, Ankara] İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. Sanatçı, eğitimci ve arşivci kimliklerini bir arada barındıran Germen, fotoğrafı bir ifade / araştırma aracı olarak kullanır. Fulbright burslu ile gittiği Massachusetts Institute of Technology'den (MIT), mimarlık yüksek lisans derecesini Amerikan Mimarlar Birliği (AIA) Altın Madalyası ile aldı. Sabancı Üniversitesi Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi bünyesinde fotoğraf, sanat ve yeni medya dersleri vermektedir. Fotoğraf, mimarlık, planlama, yeni medya ve sanat konularında birçok basılı / çevrim içi yayını olan sanatçı, uluslararası platformda onlarca konferanstan davet aldı.

Sanatçının eser külliyatı; aşırı kentleşme ve soylulaştırmanın etkileri, mülkiyet / mülksüzleştirme, emperyalizmin yeni biçim / aygıt / yöntemleri, katılımcı vatandaşlık, kent hakları, yerel kültürlerin sürdürülebilirliği, insanın doğada neden olduğu tahribat, iklim değişikliği, küresel ısınma, su hakları gibi konulara odaklanır.

Kültürel miras, yerel arşivleme, delil toplama eylemi olarak belgeleme, kişisel bellek / toplum belleği çatışmaları, ihanetler ve emanetler arasındaki dinamikler işlerinde merkeze oturan bazı mefhumlardır. Temsil, simülasyon, tarihin çeşitli yorumlamaları, nesnellik vaatleri ve egemen şebekeler Germen'in sıklıkla sorguladığı kavramlar arasında yer alır.

Skira [İtalya] ve MASA'dan [Türkiye] olmak üzere iki adet monografik kitabı yayımlandı. Türkiye, Amerika, İtalya, Almanya, İngiltere, Meksika, Portekiz, Özbekistan, Yunanistan, Japonya, Rusya, Ukrayna, Polonya, Bulgaristan, İran, Hindistan, Avustralya, Fransa, Kanada, Bahreyn, Kore, Dubai, Çin, İsveç, İsviçre, Mısır gibi ülkeler olmak üzere yüzün üzerinde kişisel / karma sergiye katkıda bulundu. Sanatçının farklı eserlerine ait çok sayıda edisyon, yurtiçi / yurtdışındaki kişisel koleksiyonlara ve İstanbul Modern, Proje 4L Elgiz Çağdaş Sanat Müzesi, Toruñ Çağdaş Sanatlar Merkezi [Polonya], Benetton Vakfı'nın Imago Mundi – İstanbul Codex, Yapı Kredi Kültür Sanat, Odunpazarı Modern Müze, Müze Evliyağil koleksiyonlarına dâhil edildi.

SİNAN LOGIE | [d. 1973, Brüksel] Brüksel Özgür Üniversitesi, Victor Horta Mimarlık Fakültesi'nden mezun oldu. Belçika'nın en ilerici ofislerinden L'Escaut Architectures bünyesinde, ilk mimari deneyimlerini gerçekleştirdi. Sanatçı 2011 yılında İstanbul'a yerleşmiştir. 2013 yılından itibaren, mimarlık ve sanat çalışmalarına ek olarak Bilgi Üniversitesi'nde Lisans ve Yüksek Lisans stüdyolarında ders vermektedir. Sinan Logie, 2014 yılından beri Öktem Aykut ile çalışmaktadır. Yoann Morvan ile birlikte yazdığı ve kentin

saçaklanmasını tartışan 'İstanbul 2023' isimli kitabı 2014 güz döneminde Paris'te B2 Yayınevi tarafından yayımlanmıştır. Kitabın Türkçe versiyonu 2017'de İletişim Yayınevi tarafından okurlara sunulmuştur.

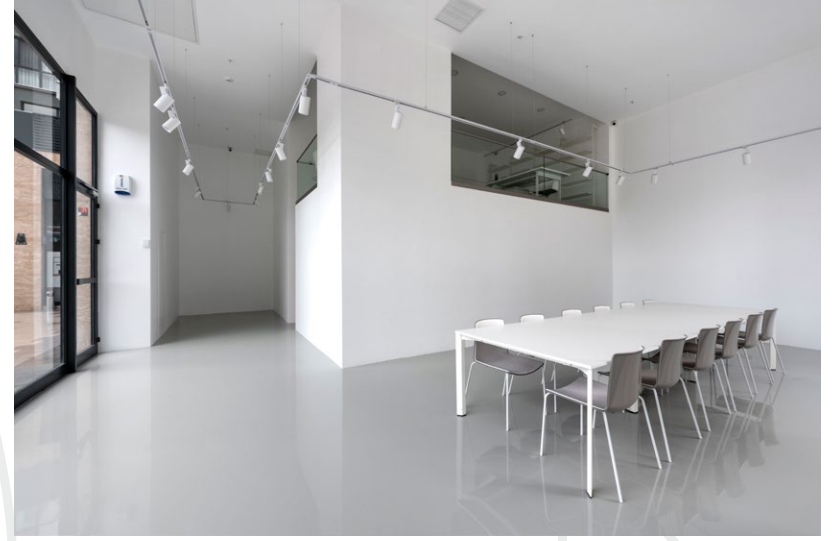
MUSTAFA PANCAR | [d. 1964, İstanbul] İngiltere'de yaşıyor ve çalışıyor. Mimar Sinan Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezun olan sanatçı, aynı üniversitenin Resim Bölümü'nde Yüksek Lisansını tamamladı. Resimlerinde, yarı figüratif bir yaklaşım ile şehir yaşamını, kent mimarisinin atmosferi ve onun içindeki insan aktivitesini konu olarak işler. 1996 yılında kurulan "Hafriyat" isimli sanatçı grubunun kurucu üyelerindendir. Kişisel sergilerinin yanı sıra "Hafriyat" grubu ile yurt içinde ve dışında birçok karma sergi gerçekleştirmiştir. Yağlı boyanın yanı sıra çizim, sulu boya, kolaaj ve heykel - obje gibi malzemelerle çalışmaktadır.

RÜÇHAN ŞAHİNOĞLU | [d. 1970, İstanbul] İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. 1995 yılında ilk kişisel sergisini açtı. Yurt içi ve yurt dışı olmak üzere pek çok karma sergiye katıldı. Şahinoğlu, "Gönderen: Rüçhan Şahinoğlu" ve "Sanatçı Kartpostalları" gibi projeleri ile kartpostalı bir sanat formu olarak kullanan ilginç çalışmalarıyla dikkat çeker. "Posta sanatı" olarak adlandırılan akımın Türkiye'deki ilk temsilcileri arasında yer almaktadır. 2021 yılına kadar, Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde öğretim üyeliği yapmıştır. Sanatçı Türkiye İş Bankası Sanat Büyük Ödülü'ne [1998] ve Tekel Resim Yarışması Ödülü'ne [1995] layık görülmüştür.

YUNT

Kâr Amacı Gütmeyen Sanat ve Etkileşim Alanı

Sultanbeyli'de bulunan **YUNT**, kâr amacı gütmeyen bir sanat ve etkileşim alanıdır. Toplumun sanatsal etkinliklerle karşılaşma olanaklarını arttırmayı amaçlamaktadır. Sergi ve etkinliklerin yanı sıra eğitim programı ve desteklediği yayınlar ile temas ettiği kişilerin dünya ile yeni duyuşal ilişkiler kurmasına imkân tanımaktadır. Mekânın sunduğu deneyim ve etkileşim olanakları ile toplumsal değişim potansiyellerinin çoğalmasına yardımcı olmayı hedeflemektedir. **YUNT**, etkinlik programı ve teşvik politikası ile sanat üretimini ve entelektüel düşüncüyü destekler.

YUNT

Hasanpaşa Mahallesi
Fatih Bulvarı No: 33, 34920
Sultanbeyli/İstanbul
www.yunt.art | info@yunt.art